

МАРКО ГАНЧЕВ

СВОЙ ЧОВЕК

chitanka.info

Държавни са у нас заводите
и банките, и мините.
Където и да ходите,
отдето и да минете,
ще видите, че даже клинците
принадлежат на всинца ни и те.
Изглежда само със човека
назад сме с два-три века
или пък тая работа
не е тъй лека.
Не зная как и що е,
но чувам там и тук,
че тоя бил човек на тоя,
а оня пък напуснал своя
и станал бил човек на друг.
Ала какво ще ви говоря —
и вий си имате
я свой човек, я свои хора.
То само аз на тоя свят
не сторих мукаят
и — мене истина,
а вам лъжа —
на никой не принадлежа.
Да не речете, че се хваля?
Ами, не гоня аз Михаля —
разбрах, че със съдба такава
не само че напред
не се върви,
уви,
на място даже трудно се остава.
Тогава
изправих се пред огледалото,
изтрих го хубавичко цялото,
поклон направих лек
и казах аз на оня,

отвътре който ме погледна:
— Ей, мой човек,
да знаеш, че съм твой човек,
ще те поддържам, дете стана,
дете седна,
изобщо твой ще съм
до капка кръв последна.
И както трябваше да се очаква
от огледалното ми отражение
(това разбира се само),
то преповтори мот а мо
направеното предложение:
„Ей, мой човек,
да знаеш, че съм твой човек“
и тъй и тъй нататък.
Но за да бъда кратък,
ще ви река,
че полза имаше голяма:
и аз към свой човек
почувствах задължение
и оттогаз
при всяко положение
съм издръжлив за двама.

1964

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.